

. 266. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 1.12.2025

. 1. prosince / decembra 2025

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 266. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Kromě on-line pondělků pořádáme 2x ročně osobní setkání, vždy na jaře a na podzim. Podrobnosti jsou uvedeny na webu www.hawkins.support.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat poznatky z našeho archivu on-line setkání, které jsou archivovány rovněž na stejném webu (www.hawkins.support).

Odezvy stále odkládáme z důvodu nepřítomnosti Jula, nicméně i tak přišly dvě doodezvy na minulou odezvu od Oresta.

Ale nejprve si pustíme Požehnání od Dr. Hawkinse. Pohodlně usadte či ulehněte a začínáme.

Video s požehnáním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

Honza

Kniha B2, Oko Věčného JÁ, Před Kterým Není Nic Zatajeno,

KAPITOLA 4 – druhá část ze dvou

Základy

Poznámka:

D.R.H používá neobvyklou stylizaci, v kombinaci s ním vymyšlenými slovíčky, a pozice slov v jeho větách vyjadřují jejich závažnost. Z důvodu zachování tohoto D.R.H záměru, Julio se rozhodl být mu věrný, a překlady připomínají spleť nestandardních stylizací, a nesprávné interpunkce, použité na oddělení vícenásobných myšlenek v jediné větě. Kdyby se byl D.R.H chtěl vyjadřovat jinak, tak by to bylo jinak, a Julův překlad by se dal číst jako beletrie. Při čtení, místo tvrzení si „to nesedí“, překladatel doporučuje klást si otázku „Co je třeba ve mně změnit, aby mi to sedělo?“Překladatelovy subjektivní studijní pomůcky jsou v {...}.

František:

Co je Čistě Duchovní Směr Cesty?

.4.57. Vlastně, až do dnešní doby, neexistoval způsob, jak se přesvědčit o pravdivosti nebo falešnosti jakéhokoli duchovního učení nebo učitele; takže duchovní student spoléhal na svou {vnitřní, slepou} víru v duchovní bezúhonnost učitele, která plynula z učitelovy reputace. Jediným spolehlivým vodítkem bylo, že člověk se díky své vnitřní přízni a karmě snad zapojil do bezúhonného a správného duchovního úsilí.

.4.58. Omezeními velkých duchovních směrů cest, které vznikly před tisíci lety, byl nedostatek {detailních informací jednotlivých} učení, který způsobil postupnou ztrátu {obsahu, jakož i správnosti} toho, co se šířilo ústním podáním. Došlo ještě i ke ztrátě přesnosti při překladu z jednoho jazyka do druhého, jako i k nesprávnému pochopení učení ze strany posluchačů, {protože} sami nebyli osvíceni.

.4.59. Použijeme-li svalový test k oceňování úrovně pravdy velkých světových náboženství, uvidíme, jak bylo podrobně uvedeno v knize ‚Moc Oproti Síle‘, že v průběhu času došlo k obecnému poklesu úrovně pravdy některých z těchto náboženství. Pokles v buddhismu byl snad nejmenší a poměrně malý, ale v jiných náboženstvích byla ztráta velmi výrazná. Člověk si může snadno udělat velmi poučnou studii tím, že bude zkoumat a cejchovat úroveň vědomí každého náboženství, století po století, stejně jako úroveň všech těch, kteří tato náboženství v té které době vysvětlovali. Tímto způsobem lze dokonce přesně určit, v jakém roce a pod jakými nařízeními došlo k úpadku. Tyto úpadky je často možné spojit s konkrétními událostmi, při nichž církevní orgány učinily náboženská rozhodnutí, která měla hrozné následky. Přesnou podstatu chyby lze jasně určit a pochopit i objasněním kulturních a politických sil v dané době. Byly učiněny kompromisy, které se v té době pravděpodobně zdály oprávněné, a které byly považovány za

dočasné v zájmu přežití, ale které měly velmi neblahé dlouhodobé následky, protože nikdy nebyly později opraveny.

.4.60. Nejbolestnějším a nejvážnějším příkladem byl velký úpadek úrovně pravdy křesťanství, ke kterému došlo v době Nicejského koncilu. Křesťanství, které bylo na 900- vkách, kleslo o více než 400 bodů, v důsledku začlenění Starého zákona k Novému zákonu, {a následně pojmenovaným} jako „Bible“, plus začlenění Knihy Zjevení (která je astrálního původu). Byla to velmi zničující chyba, neboť všechny knihy Starého zákona s výjimkou Genesis, Žalmů a Přísloví způsobují, že člověk při svalovém testování ochabuje, což naznačuje, že jejich úroveň pravdy je pod 200, a tudíž jsou nepravdivé. Tato negativita pochází z připisování lidských vlastností Bohu, který se tím pádem stává omylným, a podléhajícím negativním lidským emocím, jako jsou pomsta, nenávist, zaujatost, vyjednávání, zranitelnost, zlost, ničení, hrdost, a přeceňování vysokého mínění o sobě a svých přednostech. Tohoto rozhněvaného Boha pomsty bylo třeba uspokojovat, lichotit mu, uklidňovat ho a vyjednávat s ním, aby nezačal ničivě běsnit a neseslal na nás bouřky, záplavy, oheň a mor. To byl přesný opak Boha pravdy, milosrdenství a odpuštění, kterého představoval Kristus. Kristus řekl, že Bůh pomsty má být nahrazen Bohem milosrdenství a odpuštění. Za nepřátele se mělo modlit a odpouštět jim za jejich nevědomost. Toto učení {však} zavrhovala starověká hebrejská tradice „Boha Mravopočestnosti, Pomsty a Protekcionářství“.

.4.61. Starověcí bohové primitivních kultur pocházejí z „astrálních“ úrovní vědomí a jsou původci skandinávských, germánských, řeckých, hebrejských, římských, egyptských, babylonských, inkovských a mayských „bohů“, s jejich prozrazujícími omezeními lidských vášní, motivů, stanovisek, nenávisti a požadavků na přinášení obětí, a na žárlivé, zlostné ničení. To, co je skutečně Bůh, má nekonečnou moc a nepotřebuje používat slabou manipulaci silou. To, co je skutečně božské, nemá žádná zranitelná místa, potřeby, ani osobní zájmy. Emočnost, výběrovost, a omezení, které tyto odhalují, nejsou vlastnostmi Boha, jehož přítomnost se vnitřně projevuje Láskou a Mírem. Negativita pochází z mysli člověka, který vyrábí nekonečnou řadu falešných bohů, z nichž všichni vyžadují uctívání a přinášení obětí. Bůh Skutečnosti nemá žádné „potřeby“ a nepodléhá potěšení nebo nepotěšení, a už vůbec ne tomu, aby byl zatajovaný.

.4.62. Závažnost ztráty porozumění {dřívějším informacím} lze vidět na základě uvědomění si, že číselné cejchované hodnoty jsou logaritmické. Ztráta o sto bodů představuje obrovskou ztrátu pravdy a moci. V některých náboženstvích byly tyto chyby tak závažné, že fundamentalistické větve těchto náboženství upadly pod kritickou úroveň 200, a z toho vyplývající lži, které byly překrouceny za pravdu, měly vážné následky, a to v podobě obrovského utrpení a ničení lidstvem. Úrovně pod 200 představují utrpení ve všech jeho podobách.

.4.63. Jednou z hlavních pák, které naklonily svět negativním směrem, byla sebezničující ideologická zbraň nazývaná „mravopočestnost“, která cejchuje jako Hrdost na 190. Ta byla hlavní ničivou silou a Achillovou patou za posledních několik tisíc let v dějinách lidstva. Ta byla tou velkolepou, nejvypuklejší záminkou pro všechny podoby nepředstavitelné krutosti a barbarství.

.4.64. Skutečně velké {a pravé duchovní} směry cest v historii pocházejí od avatárů, nebo Velkých učitelů, které jsme {svalovým testem} rozpoznali jako ty, kteří cejchují na úrovni 1000, což je nejvyšší možná úroveň v pozemské sféře. Nejznámější v západním světě jsou jména Kristus, Buddha, Krišna a Zoroaster. Úroveň 1000 se zaměřuje na spásu celého lidstva. Tím pádem {takový} duchovní učitel, který se obrací na celé lidstvo, hovoří z úrovně avatara.

.4.65. Velcí avataři žili předtím, než bylo k dispozici tištěné slovo, a proto je nedostatek spolehlivých údajů o tom, co se přesně učilo a jak se to vykládalo. Jelikož existuje jen málo vysvětlení toho, co se původně myslelo, snadno docházelo k nesprávným výkladům při tom, jak se původní učení dále předávalo. Můžeme se snadno přesvědčit, že do původní čistoty {učení} se vkradl omyl a zkreslil ji. Mnohé z těchto odchylek jsou zcela zjevné a snadno viditelné pro každého, kdo má co i jen trochu duchovní intuice, nebo alespoň základní smysl pro etiku. Zdá se, že ke zkreslení došlo při zakládání náboženství a při tom, když si mocenské úřady přisvojily jméno svých domnělých zakladatelů, aby tak získaly vliv a moc na přilákání stoupenců a světského majetku, a aby získaly vládu nad ostatními.

Honza

.4.66. Duchovnost jako taková, nemá spory s nikým, a mylné interpretace, které se odštěpily {od pravého učení} jako dogmatické, byly vytvořeny církevními orgány, které si chtěly posilnit své postavení, a těžit z mylných výkladů, jako by byly duchovní pravdou, protože chtěly získat světské výhody. Takovým jednáním se zřekli moci ve prospěch síly, a tím podryli pravdu, jak byla stanovena zakladateli, kteří, hledíce do historie, se tak stali zakladateli jen v názvu.

.4.67. Postavení a prestiž původního avatara, {a jeho} Velké jméno, bylo tímto ukradeno, a stalo se předmětem kšeftování, a to s cílem budování velkých {geopolitických} říší. Díky tomuto {, v předchozích odstavcích námi uvedeného} krátkého historického pohledu lze vidět, že původní pravda zůstává neposkrvněná až do dnešního dne, a je tedy možné ji znovu objevit.

.4.68. Slovo „duchovní“, podobně jako slova „náboženství“ a „Bůh“, se stalo tak překombinovaným, že je až zavádějící. Srozumitelnější a obsažnější pojem, který se vyhýbá historickým zkreslením, a zahrnuje všechny dostupné a možné informace o člověku a Bohu, je ‚vědomí‘. Duchovnost správně označuje ty aspekty vědomí, které se týkají uvědomování si pravdy a božskosti, a zahrnuje všechny odkazy na Absolutní a Všude-Přítomnou Skutečnost, {která je Zdrojem a nekonečnou sférou Všeho-Co-Existuje,} jako na samotnou Existenci.

.4.69. V této definici vědomí zahrnuje všechny možnosti a skutečnosti, v jejich úplnosti, a představuje právě ten prostor a podloží, v němž uvědomování postupuje ke svému konečnému možnému stavu. Tento směr cesty můžeme bezpečně a přesně potvrdit, a to alespoň do cejchované úrovně vědomí 1000, při kterém se mylná představa existence oddělenosti hledajícího už rozplynula. {Kde není mylné představy subjekt/objekt, tedy neJednolitosti, a tedy oddělenosti vnějšího a vnitřního světa}.

.4.70. Učení každého Velkého duchovního učitele, který kdy žil, je nyní

dostupné k nahlédnutí, a dokonce i k podrobnému ocejchování a ověření. Úroveň vědomí 600 označuje úroveň, na které se dualita rozplyne do neduality. Právě v tomto bodě je možné se přiblížit k mostu mezi viditelným a neviditelným, poznaným a nepoznaným, všedním a možným. Na úrovni 600 se setkávají duch a člověk. Viditelné a neviditelné se vzájemně propojují. Je to orientační bod, který slouží jako vodítko. Je to úroveň osvícení.

.4.71. Je zajímavé, že samotný svalový test Pravdy cejchuje na úrovni 600, a proto je fyzickým vyjádřením setkání sfér duality a neduality. Studium rysů vědomí je snad nejmocnějším a nejčistším ze všech duchovních směrů cest, protože se stává samoopravným a samopohánějícím.

.4.72. Literatura o vědomí a duchovnosti snadno svádí k chybám, a proto dnešní, seriózní {student,} hledající osvícení, vylučuje všechna učení, jejichž pravdivost se nedá objektivně ověřit. Úrovně vědomí od 500 až po 1000 skutečně označují to, co by se dalo označit jako úplně jiné sféry nebo dimenze.

.4.73. Duchovní učitelé ve vysokých 500-vkách jsou ti, kteří mají největší styk se značným počtem lidí. Jak jejich duchovně vyvinuté vědomí dosahuje 700, stávají se méně dostupnými a více legendárními, a jejich odkaz pozůstává z jejich zaznamenaných učení.

.4.74. Lidský život bychom mohli označit jako různá pole a úrovně lidského vědomí, které spolu vzájemně hovoří, a lidi jako neosobní mluvčí pro tyto různé úrovně. Proto znevažování náboženství nebo duchovna ze strany zarytého materialistického vědce není ve skutečnosti {jeho} osobním názorem, ale pouze vyjádřením energetických polí 400-vek, s jejich přirozenými omezeními, jakož i schopnostmi. Zejména v nižších 400-vkách se často vyskytuje egoismus týkající se intelektu, rozumnosti a uvažování. Ve 400-vkách je proto Bůh nahrazen vědou jako zdrojem všeho poznání a nadějí do budoucnosti.

Sylvie

{DRH} popisuje úrovně od 300 do 1000}

.4.75. Ve 300-vkách se politika stává nadějí pro spásu člověka, a války se vedou kvůli politickým ideologiím, názvům a sloganům, s jejich znehodnocováním hodnoty jednotlivého lidského života. „Zlí“ lidé jsou likvidováni gilotinou a elektrickým křeslem nebo jsou zavíráni do vězení. Na této úrovni se projevuje dualistické zaměření se na úzkou sféru ‚dobra‘ proti ‚zlu‘, s jeho vrozenou slepotou vůči {vlastnímu} stanovisku, které vytváří toto rozdělení proti sobě stojících vyhraněných protikladů.

.4.76. Nižší úrovně žijí v chaotickém světě, protože definice správného nebo nesprávného se mění od okamžiku k okamžiku, od kultury ke kultuře, a v rámci samotné kultury v závislosti od vzdělání, IQ, sociálních zvyklostí nebo místě na světě. Tato úroveň je velmi zranitelná ze strany informačních masmédií, která ji maximálně vykořisťují a z veřejnosti dojí sentimentalitu a až slzící emocionalitu.

.4.77. Tento sklon k ‚buď/nebo‘ {, k dívání se na svět jako na svět proti sobě

stojících vyhraněných protikladů,} přetrvává ve 400-vkách, {ale nyní už pod rafinovanějším názvem,} jako ‚vědecké proti ‚nevědeckému‘. Takže samotná věda je sídlem mechanistického zjednodušování a determinismu, {tedy příčinné souvislosti,} který se udržuje s {takovým} převažujícím dogmatem, jež se vyrovná dogmatu církve ve středověku.

.4.78. Od úrovně vědomí nad 500 se náchylnost uvážnout ve své vrozené omezenosti jako i v nevědomosti v protikladech zeslabuje, přičemž {nyní} tato falešná přesvědčení zmírňují svou moc nad myslí. V 500-vkách, duch, v podobě lásky, začíná tyto zatvrzelé extrémy rozpouštět, a objevuje se humanismus {, tedy vstřícnost vůči zájmům, potřebám a blahu lidí} i situační etika {, tedy hodnocení činů spíše ve světle jejich situačního rámce než na základě uplatňování morálních absolutností}, které zohledňují rámec, čímž vnášejí do života větší vyváženost, a smysl pro etiku, jako protiváhu vůči extremismu.

Milan

.4.79. Úroveň srdce (500) se stane mostem ze sekularismu {, tedy náboženské pochybovačnosti nebo lhostejnosti}, přísné mravopočestnosti a pomstychtivého moralismu, a otevírá dveře pro zvažování i jiných pohledů, shovívavosti, milosrdenství a odpouštění, a to díky porozumění a neposuzování. Velká moc 500-vek spočívá v používání schopnosti porozumět, a je to právě porozumění, které umožňuje postupování na úroveň 540, na úroveň Bezpodmínečné Lásky.

.4.80. Na těchto úrovních se projevuje schopnost oddělit skutek od jeho vykonavatele. Takže matka navštíví svého odsouzeného syna ve vězení a i nadále ho miluje přesto, že spáchal hrozný zločin. V 500-vkách se projevuje i schopnost uvědomit si omezení člověka, a neschopnost povznést se nad ně. Schopnost a ochota odpustit jim, „protože nevědí, co činí“, se stává dosažitelným cílem, neboť shovívavost nahrazuje touhu po odplatě, pomstě a odvetné agresí. Odpouštění se tak stává základním kamenem.

.4.81. V 500-vkách se omezení schopnosti volby stávají zřejmými. Dítě uvnitř každého člověka se dostává do popředí a jeho nejvnitřnější, od pradávna přítomná nevinnost se stává viditelnější a má tendenci nepřipustit použití odvety, která v naší společnosti často nabývá stejnou nebo horší podobu než samotný trestný čin, který se trestá.

.4.82. V 500-vkách se také projevuje schopnost vidět veškeré dění jako výsledek mnoha spolupůsobících faktorů, takže zodpovědnost se nyní považuje za existující nebo za možnou pouze do určité míry, a závisející od rámce a okolností. Projevování se nabývá odstíny významu {na rozdíl od vyhraněných protikladů} a bezhlavé reakce už nejsou více přijatelné. Přestanou se vynášet unáhlené úsudky, a různá protiřečení se zvažují a považují se za potřebné zohledňovat. Stává se srozumitelným, že věci se nedějí proti vůli člověka, ale jen na základě spolupůsobení jeho vlastních současných nebo předchozích duchovních postojů, které obsahují v sobě rozhodnutí, která učinil. Život ve všech svých podobách {, hovoříme o 500-vkách,} to vidí jako příležitost k duchovnímu růstu a jako přiměřené pro účastníky.

.4.83. Lidský život, jak ho všedně prožíváme, je eposem {, tedy opěvováním hrdinských činů všedního já} a dramatizací všech možností pod úrovní **600**, při jejímž dosažení se rámec {pohledu na život} zásadně změní, a zcela jiná skupina zdánlivých překážek se nyní přestře, a to ve formě principů a výzev pro {samotné} uvědomování. Na úrovni 600 je zdánlivost vnímání nahrazena úplným neomezeným nadhledem. To, co se mohlo považovat za smůlu ve světě zdánlivosti vnímání, může být nyní, při pokročilejším uvědomování si celkového nadhledu, považováno za dar.

.4.84. Také při 600-vce zaniká ztotožňování se s fyzickým tělem, a tím ten (všedního já) největší strach nad všemi strachy, strach ze samotné smrti, zmizí jako možná ‚realita‘. Podobně jako housenka vylézající z kukly, právě vysvobozený duch jásá nad svou nefyzičností, protože Věčné Já je naprosto neviditelné.

.4.85. Úrovně nad 600 lze nejpřesněji popsat, nebo se dá na ně poukazovat, jako na okolnost nebo stav, který převládá sám od sebe, a je si sám sebe zřejmý, neboť v něm není ani subjektu {, tedy pozorovatele} ani objektu {, tedy pozorovaného}. {Jinými slovy, je to stav bez mylné představy existence neJednotlivosti, a tedy oddělenosti vnějšího a vnitřního světa}. Poznávající a poznávané, jsou v sobě splynuté, a sami sebe zřejmé, jako jedno a totéž, bez rozkouskovanosti {, protože obě se staly jedním a stejným}. Nevyskytuje se žádné vnitřní ani vnější, žádný jednotlivec na jedné straně a Bůh na druhé, žádná část mimo celek, a žádná nezávislá bytost, na kterou by se dalo poukázat. Všechny duality byly překlenuty. Uvědomění je existující samo o sobě, takže nezůstává žádný jednotlivec, kterému se to přihodilo.

.4.86. Na krátký okamžik, při tom, jak všední já zmizí do Věčného Já, nastane přechodný úžas a bázeň obrovského rozsahu a hloubky. Prožívá se smrt všedního já, a pak je všechno tichost a mír. To, že tělo bylo někdy považováno za ‚já‘, se zdá být naprostým nesmyslem, a {‚jistě‘} to muselo být způsobeno přechodným výpadkem a zapomením. Je to, jako by člověk záhadně zapomněl, kým opravdu je, a teď si s radostí vzpomněl. Všechny strachy a zvraty osudu zmizely a nyní, osvobozen dokonce od samotné smrti, si připomíná, že vždy byl, a vždy bude, a že {proto} přežití vůbec nikdy nebylo problémem. Vrozené bezpečí člověka bylo po celou dobu zaručeno skutečností Věčného Já, které je všudypřítomné a přesahuje čas a prostor. Žádné začátky ani konce nejsou vlastně ani možné, a Skutečnost člověka {, Věčné Já,} existovalo před všemi světy či vesmíry. Nevyskytují se ani otázky ani odpovědi, protože proti sobě stojící vyhraněné jevy v totožnosti {Věčného Já} neexistují.

.4.87. **Věčné Já** {všech, tedy i ‚tvoje‘ i ‚moje‘ i ‚jeho‘ i ‚její‘} není ani tím jedním, ani tím mnohým, ale je mimo jakýchkoliv stanovisek a myšlenkových pochodů. Přesněji lze říci, že {každého} Věčné Já je skutečností, z níž vychází ‚to jedno a ty mnohé‘. Vše je samo o sobě dokončené, na ničem není závislé, a nepotřebuje nic mimo sebe, protože „mimo sebe“ je nemožností. Tedy, ‚Věčné Já‘ je rámcem, zatímco ‚všední já‘ je obsahem.

.4.88. Není oddělenosti mezi Tvořitelem a tím, co je tvořeno. Vše je

samovytvářející jako projev Boží mysli. Toto velké uvědomování je typické pro úroveň vědomí **700**, kde Věčné Já je Vším-Co-Je. Protože vesmír je samovyvíjející se a sebenaplnující, žádné zasahování není nutné. Vše je v dokonalé rovnováze a souhře.

.4.89. Úrovně vědomí **800** a **900** představují nejvyšší možné dosažitelné úrovně vědomí lidstva. Světec se může příležitostně vrátit na svět, ale svět už pro něj je proměněný. Už to není svět s jednotlivci, které je třeba „zachránit“, ale energetické pole, které je třeba povznést a posílit. Každé vědomí {jednotlivce} na světě, které cejchuje nad úrovní Bezúhonnosti, slouží k vyvážení negativity sedmdesáti osmi procent obyvatel, kteří odzrcadlují negativitu pod úrovní 200.

.4.90. Moc úrovně vědomí **1000** vyvažuje celkovou negativitu celého lidstva a vytváří nejen možnost, ale i jistotu spásy celého lidstva. I když se zdá, že se tato případná výsledná událost odvíjí pomalu ve světě času, už existuje ve skutečnosti absolutna, které je mimo čas.

.4.91. Duchovní vývoj se zakládá na přijetí, {ale} jako záležitosti svobodné vůle a volby, a tedy **každý zažívá pouze takový svět, jaký si sám volí**. Vesmír je zcela bez obětí a všechny případné výsledné události vzcházejí z vnitřní volby a rozhodnutí.

.4.92. Co vysvětluje zjevné zdržení tohoto nezbytného údělu? Zdá se, že je to přitažlivost energetických polí, které běžně označujeme jako ‚sílu‘, nebo mylnou představu či faleš. Ústředním důvodem této vábivosti je ztotožnění všedního já s tělem, a z toho vyplývajících obav o přežití. Smrti se pak bojíme jako zániku života, a vnímáme ji jako samostatně danou, možnou skutečnost, kterou udržujeme ve svých představách jako strašidelnou, opravdovou možnost.

.4.93. Pro Věčné Já se lidský život skládá z her a šarád, protože každý podvědomě ví, že smrt není skutečnou možností. Proč by jinak kdokoliv riskoval svůj ‚život‘ pro politický zisk nebo peníze? Už při letmém pohledu, historie zmračených těl přesvědčí každého budoucího hrdinu, že opěvování války je naprostý nesmysl. Po válce, v níž „zemře“ sedmdesát milionů lidí, hranice země zůstávají stejné, obchod se vrací do starých kolejí a celá tato šaráda je smutným vtipem. Bývalí nepřátelé si nyní podávají ruce, připomínají si navzájem výročí padlých vojáků a bývalých účastníků válek, a navštěvují si navzájem {tyto} válečné pomníky.

.4.94. U partičky šachu nebo dámy se figurky nezničí, ale se jen odsunou ze šachovnice, pro použití v jiný den. Ego se zapojuje do představení, která jsou naprosto přesvědčivá pro hráče a diváky. Na určité úrovni {je vidět, že} každý hráč poskytuje duchovní službu ostatním, tím, že hraje lekce, které je třeba se naučit ve prospěch všech. Činy odvahy probouzejí duši k její vlastní vrozené moci, kterou bude potřebovat k dosažení závěrečného Uvědomění.

.4.95. Za 600-vkou už není osobního, všedního já na dělání rozhodnutí. Pokrok je projevem rysů samotného vědomí. Zsvěcení nějaké specifické duchovní úloze proto udržuje tělo v chodu v hmotném světě, dokud se daný záměr nedokončí. Ve skutečnosti je jen jeden život, který se jeví jako za sebou jdoucí kapitoly.

Milan

Poznámka k anglickým překladům Křesťanské Svaté Bible

{Následující údaje se týkají nejpoužívanějších anglických překladů:}

Verze Krále Jakuba

.4.96. Starý zákon cejchuje na 190. Ale Genesis je na 660, Žalmy jsou 650, a Přísloví jsou 350. Když tyto vyjmem, tak zbylé knihy společně cejchují jen na 125.

.4.97. Nový zákon cejchuje na 640. Když ale odstraníme Zjevení podle Jana (toto cejchuje pouze na 70), tak pak by Nový Zákon cejchoval na 790.

Dnes běžně používaná verze

.4.98. Současná verze Bible cejchuje na 475. Udělat ji skutečně ‚svatou‘, jak je to vyjádřeno v jejím názvu, by vyžadovalo vyloučit všechny knihy Starého Zákona (kromě Genesis, Žalmů, a Přísloví) a {z Nového Zákona} Zjevení {, co je možné pro čtenáře udělat tak, že si nežádané strany sepne sponkami}. Kdyby se to tak udělalo, tak potom by byla Bible opravdu svatou, a cejchovala by na 740.

Lamsa verze

.4.99. Důležité je, že Lamsa verze Bible (přeložena z aramejské Pešity do angličtiny) je přesněji přeložena, než jak je verze Krále Jakuba (přeložena z řečtiny do angličtiny). Cejchuje o 20 bodů výš. Verze Krále Jakuba má vážné chyby, například nesprávně cituje Ježíšův výrok na kříži: „Bože, proč jsi mě zatratil?“, V překladu z aramejského jazyka, a po přeložení Julovou subjektivitou do slovenštiny, ten citát česky zní: „Můj Bože, tak pro toto {divadlo} jsi mě šetřil?“, Ježíš mluvil aramejsky a ne řecky (viz Úvod do Lamsa Bible, str. xi). {Na Slovensku a v Čechách existuje velké množství překladů, okolo třiceti, a tento citát se překládá například i jako ‚Bože můj, proč jsi mě opustil‘}.

.4.100. Pokud by se z Lamsa Bible vyloučily, {skoro celý} Starý zákon {kromě Genesis, Žalmů a Přísloví,} a {z Nového} Zjevení, tak by cejchovala na 810. Pokud by se Zjevení odstranilo z Lamsa překladu Nového Zákona, tak by Lamsa Nový Zákon cejchoval na 880.

Konec druhé části.

Částečný záznam z 54. On-line setkání, kde Julo shrnuje to podstatné ze 4. Kapitoly – 2. Část ze 2.

Video.

Doodezvy na minulou odezvu od Oresta:

1) Odezva od Míry:

Dobré ráno

Jen k těm reklamám...

Sleduji jen na telefonu.

Když sleduji online v záznamu na aplikaci YouTube, tak mi tam reklama skočí někdy jen na začátku, jindy ne.

Většinou si to pouštím jako „live“ přenos.

Nebo jsem si vytáhl z videa jen zvuk, abych mohl poslouchat jen zvuk bez zapnutého telefonu.

Nebo je aplikace, která nevím jak je moc oficiální, popravdě se v tom nevyznám, jmenuje se „free tube“ a po nainstalování je celý YouTube bez reklam. Ale jak říkám, nevím co je v pozadí.

Premium YouTube neplatím, nekoukám na něj a je to pro mou osobu zbytečné.

Děkuji za online.

Milan má zvláštní zabarvení, nebo intoleranci hlasu, někoho mi to v poslechu připomíná a moc se mi to líbí.

Děkuji Míra

2) Doodezva od Oresta:

Dobrý deň a požehnanie celej skupine .

V prvom rade sa chcem poďakovať za odozvu .

A za tip na používanie prehliadača Brave funguje to bezchybne . Vďaka .

Mám záujem si naštudovať práce Dr. Hawkinsa dostupné v Slovenskom pripadne v Českom jazyku . Už mám objednanú knihu : Moc verzus Sila v Slovenčine . (viď foto nižšie) A pri tejto príležitosti sa na Vás obraciam s prosbou a otázkou , či tieto knihy sú preložené Julom (čím ho zároveň chcem pozdraviť a popriať veľa síl) pripadne či máte nejakú doporučenú literatúru v rámci skupiny ktorá prešla “ ciachovaním “ . Je možné , že ste sa touto problematikou zaoberali už niekedy v minulosti a ak áno prosím o nasmerovanie a ja si to dohľadám .

Veľká vďaka Vám a celej skupine za činnosť ktorú vykonávate .

S úctou : Orest

Dva záznamy videa, kde Juló vysvetľuje, čo je to “Nekonečná bytosť a makovník” a vysvetľuje Souvětí k knihy “Podél cesty k Osvícení” pro 1. Leden:

Video: Nekonečná bytosť a Makovník

Video: Podél cesty k Osvícení pro 1. leden

FRANTIŠEK:

823 slov od Františka revidovaných Julem

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádská těla.

To nám usnadňuje si uvědomovat, že podléháme jenom tomu, co uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře.

Pokročilý ví, že nic není dobré ani zlé, jsou to jenom pohledy všedního já na svět, které ho dělají takým, a tyto pohledy pocházejí z nevědomosti, čili z nedostatku duchovního vývoje nebo uvědomování. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a v tichu, tak věci ve světě jsou také v pokoji a v tichu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakúpili od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli v této a také v předcházejících epizodách života. Upouštíme od stanovisek, co nás vede směrem k pokoji a tichu. Důvodem, proč všední já dělá věci, je zadostiučinění a zisk, ze kterých získává čili džůsuje energii. Každá emoce a pocit jsou sami o sobě jejich vlastní odměnou. Naše ego, naše všední já, náš macík, chce soustavně zakoušet, a v žádném případě nechce mít pokoj a ticho.

Jak na to?

Musí v nás existovat neotřesitelné rozhodnutí ten pokoj mít. Pak musíme vidět nevinnost ve všech a ve všem, a ta nám umožní být láskyplnými, být soucitnými, být nehodnocujícími odpouštějícími. Jediným účinným způsobem vymotání se z cirkusu světa je pokorné uznání si vlastních nedostatků a nevědomostí, které nám umožní mít ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž v sobě otevíráme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí, tedy nekonečné, neohraničené VěčnéJá, jakkoliv to nazveme. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme neohraničené, nekonečné VěčnéJá, v nás i ve všech kolem nás, čili Boha, kterého pomoc se projeví tehdy, když si přiznám, že s problémy se já sám neumím vypořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Nekonečné VěčnéJá nacházíme skrze jednoduchost. Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu opravdovou duchovní pomůcku, kterou si týdný, měsíce či i roky oddaně říkám a používám na všechno, co mne každý den potkává. Na všechno brblání mysli si preventivně říkám něco jako:

„Nuž vypočujme si, co na to ego-macík. Nech ti dobře padně, ty vykonáváš svou

práci dobře, protože si tak naprogramován.“ Nakolik přirozeností ega je se do všeho štúrat. Čili když ještě sleduji světové zprávy, vnímám je jako pohádky vytvořeny pro ty, kteří chtějí ještě zakusovat svět.

Nebo si řeknu:

„0000m“

Nebo si řeknu:

„No a čo?“ „Věci sú, jako sú.“

Nebo si řeknu:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jinak.“

Nebo si řeknu:

„Budu vědět...vidět...slyšet...poznat

Co je třeba vědět, až to bude třeba vědět“

Nebo si řeknu:

„Jsem zodpovědný za úsilí, a ne za výsledek, který pochází z tvoření a karmy, tedy je na Bohu.“

Nebo si řeknu:

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj, co stůj. V absolutním, radikálním okamžiku soustavně přítomného momentu jsem vždy v bezpečí.“

Nebo si řeknu:

„Je to pravda? Je to naozaj pravda? Co mi ten pocit dělá? Jak bych se cítil bez toho pocitu? Jak bych se cítil, kdybych to viděl jinak? Mohl bych to vidět jinak? Jsem ochotný to vidět jinak? Haló, no a tedy kdy?“

Nebo si řeknu, když mi někdo něco vysvětluje:

„Je to pravda? Je to pozitivní a bezúhonné? Pozvedne mně to, když to nakoupím?“
Přece na každou myšlenku, moji i jiných, mám právo si říct: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“, protože neustále dávám pozor, abych v každodenním životě soustavně jednal oddaně bezúhonně.

Nebo si řeknu, když jsem něco zvorál:

„Omlouvám se, prosím odpusť mi, děkuji, mám tě v lásce.“

Opakováním výše uvedeného sami v sobě uvolňujeme prostor k zanechávání redakčních úprav a komentářů na to, co se děje kolem nás, čímž se otevíráme k možnému projevu Boží Přízně a zpřístupňujeme si postupné poznání nekonečného neohraničeného

Věčné(ho)Já. Jedná se o soustavnou duchovní zamyšlenost, což vlastně může být nazváno modlitbou o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, aby se situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak rozuzlila, vykrystalizovala, či snad udrncala. Přitom dovolujeme jiným, aby byli jiní, a zároveň nedovolujeme jiným, aby měnili naše zaměření. A dospějeme k poznání, že: „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“ Tedy, karmicky se mi předkládají přesně ty životní situace, které po mém zpracování vedou ke klidu.

Závěrem ti děkujeme, Ó Pane, za tvoji Boží Přítomnost, která se projevuje jako naše existence, pokoj a ticho.

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastřešuje, je financováno jen z darů.

Minulý týden bylo darováno 1550 Kč

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

https://drive.google.com/file/d/1La1RNR_yd1VhKIGjxpYeNmAP12x0aarK/view?usp=sharing